

Den hemliga lärans tredje grundsats

Alla själar i grunden fullständiga identitet med den universella Översjälens, den senare själv en aspekt av den okända roten, samt den för varje själ - en gnista av den förra - obligatoriska pilgrimsfärden genom inkarnationens (även kallad nödvändighetens) cykel, ständigt i överensstämmelse med den cykliska och karmiska lagen. Med andra ord: ingen rent andlig Buddha (gudomlig själ) kan ha en självständig, medveten tillvaro innan gnistan, som utgått från den universella sjätte principen (eller Översjälens) rena väsensgrund, har (a) passerat genom alla grundformer av den nu pågående manvantarans fenomenella värld, samt (b) förvärvat individualitet, först genom naturlig impuls och sedan genom självvalda och självuttänkta bemödanden (hämmade blott av dess karma) - sålunda uppstigande genom alla grader av intelligens, från den lägsta till den högsta manas, från mineralet och plantan upp till den heligaste ärkeängel (Dhyani Buddha) DHL d1 s.46.

MED SJÄL MENAS HÄR MÄNNISKANS SJUNDE PRINCIP ATMAN.

För tydlighetens skull kan vi nämna att Atman inte betraktas som människans sjunde princip, eftersom det är en universell princip. Därför kan man inte säga min Atma eller din Atma. Det är den del av oss som säger att jag är ett med allt. DHL säger att Atman är en enskild del av Paramatman, som är den Universella Översjälens. ”Även om Atma ofta översätts som 'själ' skulle en bättre återgivning vara 'gudomligt Jag’”[1]

Översjälens (paramatman) det suveräna eller högsta jaget

Den Universella Översjälens är universums suveräna Jag, som är den gudomliga roten till alla varelser, du, jag, solen, varje planet, varje gud och varje atom.

Den grundläggande essensen av alla manifesterade levande varelser, från den minsta, en monad eller atom, till det största, ett universum, härstammar från denna superkosmiska monad eller Universella Översjäl. Detta superkosmiska väsen håller inom sin egen sfär hela det kommande världsalltet och går under många olika namn i DHL såsom Paramatman, Logos, Monadus Monadum. [2] Här betonar DHL livets enhet. I den fysiska världen, i manifestationens värld, uppträder vi som separata varelser, men den gudomliga gnistan finns i var och en av oss. Vi tror oss själva vara separata varelser med olika personligheter, men i grund och botten är vi alla sammankopplade och tillhör livets enhet. Att säga att min ande skiljer sig från någon annans är en illusion.

Vi kan inte ens göra anspråk på den minsta atom i vår kropp som vår egen. Allt från den minsta atom till ett stort universum är en del av livets enhet.

Även om vi är olika individer, kommer vi alla i grund och botten från samma källa och återgår till densamma. Vi är alla barn av den Universella Översjälén, liv av dess liv och medvetande av dess medvetande. Med andra ord, varje själ är till sin natur en del av den Universella Översjälén. Vi kan bokstavligen betrakta Översjälén som ett gigantiskt kreativt kraftcentrum, som ständigt utgjuter, eller föder ur sitt eget inre väsen, ur sin egen inre källa, en ström av gudalika, sjufaldiga enheter som i DHL kallas monader.

Monad

Innan vi gå vidare är det nödvändigt att ge en kort beskrivning av vad som menas med monader.

Här följer några definitioner:

DHL d.1.s.602: Logos eller Ishvara (eller Översjälén), är ursprungskällan och plantskolan för alla kosmiska och jordiska monader, vilka därjämte är gudomliga reflexer, och av vilka var och en utgår ur och återvänder till Logos sköte när dess tid är inne.

G de Purucker (GDP) ger i "The Fountain Source of Occultism" s 273 följande definition av monaden: En monad (som bokstavligen betyder en) kan aldrig delas. Den är en individ, men den är allomfattande, eftersom dess hjärta är oändligheten.

På s 444: Varje matematisk prick i rymden är en monad, ett medvetandecenter, eftersom all oändlighet är oändligt medvetande. Därför måste varje del av oändligheten vara ett medvetandecenter, en sjufaldig monad.

GDP "Ockult Ordbok"s 142: En monad är en andlig väsenhet, som för oss människor är odelbar; den är en gudomligt-andlig livsatom, men odelbar. Monaderna är eviga, enhetliga, individuella livs-centra, medvetenhets-centra, odödliga under varje solmanvantara och därför utan ålder. Följaktligen är varje dylik monad - och deras antal är obegränsat - centrum för Alltet, som har sitt centrum överallt och sin omkrets ingenstades.

Vad menas då med ett individuellt andligt medvetandecenter?

Ett medvetandecenter är en gnista eller en stråle av det universella livet, av det gudomliga universella medvetandet, eller Översjälén. Det universella medvetandet består av otaliga sådana gnistor. Det är en outtömlig reservoar, ett skapande centrum, som under manvantaran (aktivitetsperioden) oavbrutet utgjuter ur sig själv praktisk taget

obegränsade mängder gudagnistor. Samtliga strålar eller gnistor innehåller alla det universella medvetandets attribut, eftersom de flödar fram ur samma gemensamma livs- eller medvetandekälla. I DHL kallas de gudagnistor *Monader*. [3]

Varje monad eller gnista bär inom sig allt som Översjälens är. Det innebär att varje monad i sitt innersta väsen är en gudomlig, sjufaldig enhet, en kopia i miniatyr av Översjälens. Varje monad är därför en potentiell gudom. Det kanske låter osannolikt, men HPB skriver i DHL att: Monaden är inneboende i varje atom, i varje form i naturen. *"Varje atom i världsalltet äger möjligheten och anlaget till självmedvetande inneboende i sig och utgör liksom Leibnitz' monader en värld i sig själv och för sig själv. Den är en atom och en ängel."* [4] Vi kan betrakta dessa gnistor eller monader som vehikel för en gud i en lägre sfär. Vi kan spåra roten till denna gnista ända tillbaka till dess gudomliga källa. Den är kärnan i varje varelse, dess Jag, vårt verkliga Jag, som bor i hjärtat av var en av oss, i hjärtat av varje varelse i naturen. Det är vi, och vi är det!

Teosofins monader är med andra ord gudomliga, levande, i utveckling stadda enheter, som har medvetande. Gnistan är i sitt högsta tillstånd gudomlig, och i sitt lägsta en fysisk form.[5]

Vi bör komma ihåg att monaderna inte bor i materiens former utan överskyggar dem. De styr så att säga naturen genom "fjärrkontroll".[6]

Låt oss jämföra Översjälens med solen. Solen sänder ut sina strålar över hela världen, men stiger inte ner i den. Strålarna lyser ner i den lägre atmosfären och upplyser den. På samma sätt lämnar den universella Översjälens aldrig sin egen gudomliga sfär. Den manifesterar kontinuerligt en viss del av sin gudomlighet i de lägre sfärerna eller världarna, från den högsta till den lägsta. Eller som DHL så poetiskt uttrycker det: *"De skimrande strålarna från den enda månen, avspeglade i de oroliga vågorna av jordens alla vatten"* (DHL del 1 s 254)

Den universella Översjälens sänder sina strålar in i materiens lägre former eller vehiklar och ger därmed materien liv eller energi till själv tillväxt. När de olika formerna i naturen besjälas förvandlas de och renas så att det inre medvetandet kan uttrycka sig allt mer fritt. Från det allra högsta, från det som för oss är okänt, flödar den gudomliga strålen ner genom de olika naturrikerna. Den flödar ner i den andliga världen, därifrån ner i den intellektuella världen, därifrån ner i den psykiska världen, därifrån ner i den astrala världen och därifrån ner i den fysiska världen. På vart och ett av dessa plan frambringar den en klädnad eller en dräkt. Denna klädnad kallas på det högre planet själar och på det lägre kroppar. Liksom människan ikläder sig fysiskt kött så ikläder sig det universella medvetandet en dräkt,

vilken består av gudomliga atomer. På så sätt flödar strålarna ut från den Universella Översjälen genom de olika kosmiska världarna och människans konstitution.

”Pilgrimens” eller monadens färd genom naturrikena

DHL del 1 s 254 stanza 7:5: Gnistan hänger vid lågan medelst en den finaste fohatiska tråd. Den färdas genom Mayas sju världar (a). Den stannar i den första (världen eller riket) och är en metall och en sten; den övergår till den andra, och se en växt; växten hastar fram genom sju förvandlingar och varder ett heligt djur (den första antydningen till den fysiska människan) (b). Av alla dessa förenade egenskaper danas Manu (människan) Tänkaren.

Vad är denna ”gnista” som ”hänger vid lågan”? Den är Jiva, gnistan eller monaden.

Uttrycket ”genom mayas sju världar” har här avseende på planetkedjans sju klot och sju runder eller de fyrtonio stationer av aktiv tillvaro som ligger framför ”gnistan” eller monaden vid varje stor livscykel eller manvantaras begynnelse. Den fohatiska tråden är livstråden.[7]

Varje monad ger sig ut på sin cykliska resa som en icke självmedveten gudagnista. Den måste samla erfarenheter genom att samverka med den yttre miljön. Den måste färdas genom Mayas (illusionens) sju världar eller naturriken.[8] Monaden måste bli ett med den yttre miljön. Härigenom utvecklar den sin inre sjufaldiga potential en efter en. Allt eftersom den nedstigande gudagnistan bryter genom materien i det omgivande kosmos, blir den allt grövre, kompaktare och tyngre ju djupare den sjunker ner i den materiella världen. Den följer sitt lopp enligt sin egen inre drivkraft. Den ger uttryck åt sig själv, men är ännu inte självmedveten. Den är inte ett självmedvetet ting utan en icke självmedveten gudagnista. Den kan än så länge inte styra sitt eget öde på manifestationsplanen utan följer automatiskt hierarkiernas eller naturrikenas kurs till vilken den hör. (*Till en viss punkt, då den börjar höja sig igen längs den uppåtgående cykeln i riktning mot gudomligheten*).

Det slutliga målet för resan är att återförenas med gudomligheten, inte längre som en icke självmedveten gudagnista, utan som en självförverkligad gud. Från att ursprungligen ha varit en omedveten gudagnista, har nu monaden utvecklat sig till en självmedveten gud, och utför samma kosmiska arbete som dess egen store upphovsman, den universella Översjälen.[9]

Här är det viktigt att nämna att syftet med all evolution i naturen, och naturligtvis hos människan, är att bygga allt bättre och mera

ändamålsenliga vehiklar eller organ, så att det inre medvetandet eller det inre ljuset kan lysa igenom och bli mera uppenbart. På så sätt kan varje varelse i naturen, eller vi som människor, ge ett allt friare uttryck åt vår inre gudomlighet. Det är viktigt att förstå att syftet med utvecklingen är att det är materiens former som ska utvecklas och inte monaderna. Monaderna är ju i sig själva redan gudomliga.[10]

Det anges i DHL att monaden är sjufaldig och utvecklar en princip i varje rund. (*Vi befinner oss i fjärde runden och femte rotrasen*). Det som gör att monaderna skiljer sig från varandra är hur många principer de har utvecklat inifrån sig själva under sin evolutionära resa!!

Låt oss framställa en liknelse. Föreställ er barn som går i skolan. Varje barn börjar i första klass och lär sig läsa och skriva. Allt eftersom gör barnen gradvisa framsteg och flyttas så småningom upp till gymnasiet och senare till universitetet. Om de fortsätter sina studier kan de så småningom uppnå en doktorstitel eller en professur och bli ledare eller lärare för sina medmänniskor, och på så sätt hjälpa dem i deras strävan att gå vidare. Elevernas ursprungliga potential är en och densamma, men graden av utveckling skiljer dem åt och det är denna utvecklingsgrad hos eleverna som man kan jämföra med de monadkategorier som utgör de olika naturrikena.[11]

Varje monad börjar sin utvecklingsbana längst ner i början av en *manvantara*. De monader som är på nybörjarnivå är så att säga "barnsjälar", som har utvecklat endast *en* av sina inneboende principer. De tillhör och besjalar elementalrikena.

De monader som har utvecklat *två* inneboende principer besjalar mineralriket. De har så att säga flyttats upp en klass. De monader som har utvecklat *tre* principer besjalar växtriket och de som har utvecklat *fyra* principer tillhör djurriket. Slutligen tillhör de monader som utvecklat *fem* principer människoriket.[11]

Här måste framhållas att vi inte blir fullt utvecklade människor förrän vid slutet av den femte runden, då manas kommer att blir fullt utvecklad i oss.

Det har emellertid redan funnits och finns även nu individer som har påbörjat sin "femte rund", t.ex. våra stora filosofer och vetenskapsmän. De som är fullt utvecklade "femterundare" kallas inom Teosofin för Mästare eller *Mahatmor*.

De monader som har utvecklat sin *sjätte* princip (*Buddhi*) och har blivit upplysta av sin högre princip (*atma*) brukar kallas Buddha eller Christos. Det sägs att Gauthama Buddha var en fullt utvecklad "sjätterundare". De

monader som har utvecklat sin *sjunde* princip är gudar, *Dhyan Chohaner* eller "Meditationens herrar".

Alla planeter och stjärnor har en gång varit tänkande, intellektuella människor, precis som vi är nu. Det är vårt öde att vi (såsom monader) tillsammans med alla andra varelser kommer att utvecklas till gudar och till sist bli en strålande sol i rymden. Resans slutliga mål är att återförenas med gudomligheten eller Översjälén, inte längre endast som en icke självmedveten "gudagnista", utan som en helt och fullt självmedveten gud.

(Det är emellertid inte bara en princip som utvecklas i varje rund, utan även ett element! Vi är nu i den fjärde runden, vilket innebär att fyra element redan har manifesterats. Som tidigare nämnts är vi även i den femte rottrasen. Vi har alltså passerat mittpunkten och är på väg mot den femte runden. Mittpunkten finns i den fjärde rottrasens fjärde rund. Därför är det femte elementet **eter** på väg att manifesteras sig. Vi kan klart se hur vi redan använder detta element i vår moderna teknologi.)

Det högsta återspeglas i det lägsta, det du finner här nedan är en kopia av det som är ovan.

DHL berättar att mellan det högsta gudomliga kosmiska planet och den fysiska världen finns olika nivåer eller olika grader av medvetande (principer).

Som tidigare nämnts har Översjälén eller Logos sin tillvaro i sin egen sfär. Den stiger inte ner och kan inte direkt påverka de lägre formerna av materia.

En liknelse:

Ska arkitekten placera varje sten i byggnaden?

Nej! Arkitekten utformar byggnaden i huvudet. Det är hans idé. Han ger byggmästaren en blåkopia, som i sin tur ger den till arbetarna. Arbetarna använder olika byggnadsmaterial för att uppföra byggnaden. Allt anligt arkitektens ursprungliga plan.

Det universella medvetandet fungerar på samma sätt genom olika "sändare" eller förmedlare, allmänt kända som *hierarkier*. På liknande sätt bygger ett universum, en människa eller en atom.

Översjälén är sjufaldig och utvecklar eller evolverar ur sitt eget inre väsen sju principer eller logoi, som i DHL kallas "ljusets söner". Varje sådant logos är till sitt väsen ett medvetandecentrum och en gudomlig, sjufaldig enhet. Var och en av dessa "ljusets söner" utvecklar i sin tur ur sitt inre väsen en världsstruktur eller ett kosmiskt plan, som består av en armé av

underlägsna varelser, jämfört med dess föregångare. Eftersom det finns sju kosmiska plan, eller världar, finns det sju logoi, en för varje kosmiskt plan. På så sätt finns det en logos i spetsen för varje kosmiskt plan. För invånarna är denna logos deras "Gud", deras högsta hierark.

Var och en av de sex återstående logoi, som flödar ut från Översjälens, arbetar enligt sina egna individuella egenskaper och impulser, vilka förvärvats under föregående manvantara. Med andra ord, när dessa logoi börjar sitt arbete på de olika planen från det gudomliga till det fysiska, tar var och en av dem upp sitt eget arbete, sin egen uppgift, att bygga ett kosmiskt plan enligt sin egen karma.

Vart och ett av dessa kosmiska plan är befolkat med sina egna specifika liv. På detta sätt byggs universum från det högsta gudomliga, andliga planet ner till det lägsta fysiska. Det är ett hav av monader, själar och atomer, alla i varierande i utveckling.

"Liksom Logos är sjufaldigt, dvs överallt i kosmos framträder såsom sju Logoi under sju olika former och liksom de sju principer, som motsvara de sju olika tillstånden av medvetande, är förbundna med sju tillstånd av materie och sju former av kraft, så måste samma indelning gälla i allt vad som rör jorden". [12]

"Denna hierarki av andliga väsenden, genom vilka världssjälens yttrar sig såsom verksam, liknar den armé – härskara i verklig mening – varav ett samhälles stridskrafter representeras, och som är sammansatt av armékårer, divisioner, brigader, regementen osv, var och en utgörande en enhet och ett liv för sig med sin begränsade handlingsfrihet och sitt begränsade ansvar, var och en ingående i en större enhet, under vilken dess egna intressen subordinera, och var och en i sin ordning innehållande i sig mindre enheter." [13]

Uppbyggandet av människans konstitution

Människans konstitution byggs upp på precis samma sätt som ett universum.

När det gäller oss människor är vi endast en stråle av Översjälens, Atman, som är en individuell del av Översjälens.

Den gudomliga monadens stråle, *Atma*, kan inte direkt manifesteras sig i den fysiska kroppen. Den kan bara manifesteras sig genom den andliga delen av människans konstitution, hennes andliga själ, *Buddhi*, som är *Atmas* vehikel eller slöja.

Människans andliga själ, som inrymmer den gudomliga monadens stråle *Atma*, arbetar i sin tur genom en annan vehikel, en mindre utvecklad monad, som vi kan kalla den högre mänskliga själen, lägre *Buddhi* eller högre *Manas*.

Den högre mänskliga själen använder i sin tur en annan ännu mindre utvecklad vehikel för att kunna kontakta materien på sitt plan. Denna vehikel, som är lägre än den högre mänskliga själen, är vår lägre mänskliga själ *kama-manas*.

Den lägre mänskliga själen utvecklar inifrån sig själv ännu en slöja, som vi kan kalla den animala själen. (*Astral själ eller Kama-prana*). Djurets animala själ, ett barn av den lägre mänskliga själen, är också en levande, växande enhet, som föddes ur den lägre mänskliga själen, dess moder.

Djurets själ utvecklar i sin tur inifrån sig själv ännu en slöja eller vehikel, för att kunna uttrycka sig i fysiska former av materia. Denna slöja är den fysiska kroppen, som är den sista slöjan eller vehikeln av den gudomliga monadens stråle *Atma*. Således är den fysiska kroppen en återspeglning av alla tidigare själar.

Den fysiska kroppen består i sin tur av oräkneliga små liv, som kallas celler. Cellerna består av ännu mindre enheter, vilka kallas molekyler. Molekylerna består av atomer och atomerna består av små enheter, som kallas *elektroner*, *protoner* och *neutroner*, vilka består av mindre liv osv. Men var och en av dessa atomer, själar, monader, gudar är sin egen hierarki, som har sitt eget medvetande. Medvetanden inuti medvetande, varelser inuti varelser. Vi ser således att utvecklingen sker i hela människans konstitution, den andliga, intellektuella och psykiska såväl som den fysiska. Således är monaden i sin högsta sfär gudomlig, och når sin lägsta punkt i den fysiska kroppen, som den har utvecklat ur sitt eget inre. Själen är med andra ord fullständigt identisk med Översjälen.[14]

Vi sade i början av denna artikel att, även om vi i manifestationens värld tror att vi är separata varelser åtskilda från varandra, kommer vi alla i den allra innersta kärnan av vår existens från den gemensamma källa som vi ska återvända till. Något annat kan vi inte göra, för det är den universella lagen, att utveckla det som finns inom oss. Den är den uråldriga visdomens själva grundval.

1: "The Divine Plan" G.A. Barboroka p. 9-10

2: DHL del 2 s 25

3: DHL del 1 s 254-5

- 4: *DHL del 1 s 132*
- 5: *DHL del 2 s 205*
- 6: *DHL del 1 s195,198,199*
- 7: *DHL del 1 s.255*
- 8: *DHL del 2 s 205; del 1 s 254*
- 9: *DHL del 2 s 205*
- 10: *DHL del 1 s 195, s 198*
- 11: *DHL del 1 s192, 194*
- 12: *DHL del 2 s 29-30*
- 13: *DHL del 1 s 66*
- 14: *DHL del 1 s 664*

Ockult ordbok av G.de Purucker

Rund: det finns yttre runder och inre runder. En inre rund omfattar ett omlopp av livsvågen genom en planetkedja, vilken som helst, från glob A till glob G, och detta sker sju gånger under en planetmanvantara. Den yttre runden omfattar en planetkedjas hela livsvågs lopp längs solsystemets cirkulationsväg från en av de sju heliga planeterna till en annan, och detta sju eller tio gånger.

Hierarki: Benämningen hierarki brukas av teosoferna i vidsträckt mening för att beteckna de olika graderna, stadierna och stegen av evolverande väsenheter i kosmos. Alla materiella manifestationer är blott framträdandet på vårt plan av dessa andliga varelsers verk och handlande på inre plan.